

Sbf 100 år ur ett Göteborgs perspektiv, när jag som 27 åring anmälde mig in som medlem i Sbf 1972 hade jag redan som barn på väg till skolan passerat duvslag och kaningårdar under 50-talet ute på det vackra Hisingslandet. Haft nära släktingar som utövat sporten sen tidigt 30-tal, men hade en mor som bevaka min uppväxt och skolgång gällande ”dugubbar”. Så det fick väntas till vuxen ålder

innan man fick komma i åtnjutande av att få se en 75 mildare ”börra” sig ner från en klarblå himmel från Hudiksvall in över det vackra Ramberget i Kiellers Park. För det var uppe bland de många bergsknallarna runt om i staden det fanns möjlighet att spika upp duvslag i dom flesta stadsdelarna.

Som nybörjare och nytexaminerad sekreterare i Göteborgs Distriktet av Svenska Brevduveförbundet, läste man allt man kom över, medlemsmatrikeln inför våra representantskapsmöte gav vid handen 1974 att vi var 19 klubbar och 232 medlemmar. Läste man Sbfs årsberättelse sammanställd av sekreterare Tage Eriksson från Kristianstad från mitten på 70-talet framkom det att Sbf bestod av 1070 medlemmar.

Allt detta ideella arbete som var nerlagt från starten 1917 till mitten av 70-talet när undertecknad kom in i sporten finns att läsa i våra årgångar av tidskriften, ett oerhört arbete sprunget ur det s.k. folkhemmet. Innan förbundet bildades står det att läsa om dom första stapplande stegen i Göteborg i en jubileumsutgåva av tidskriften ifrån mitten på 20-talet, en artikel skriven av en viss Herr målar-mästare Palm som var med i 1900 talets första år . Han skriver om en annons insatt i dagstidningen Ny Tid av en väldigt driven ”dugman”. Jag citerar ur Ny Tid från 1909. ” Den som uti staden är intresserad av att bedriva den för Sverige nya sporten att hålla duvor i organiserade former träffas på Järntorget kl 1000 nu på söndag, följ plakaten ! Ett helt osannolikt grepp.

Frukten av allt detta blir att under 20-talet bildas flera brevduveklubbar runt om i stadsdelarna. Jag tager kontakt med den nu 82 årige Siver Hedarp vars far den s.k. ”stenräven” höll ett 20 tal brevduvor under 30-talet fram till mitten av 60-talet. Om jag fattar dig rätt Siver så skötte du far dins duvor som 8-10 åring under det andra världskriget när din far var ute i Bohuslän på stenarbeten för att få mat på bordet och i fodertråget, det var tuffa tider i vår släkt på den tiden Sven.

Men 1955 går du in i SBF som medlem, Vad är det som du tycker vi skall omnämna i detta reportage Du som är duktig att få till de Sven, jag har tidigare nämnt för dig att vi skulle kunna skriva en hel bok om brevduvesporten i Göteborg, och dess omnejd, men jag förstår att vi måste korta ner texten så mycket som möjligt, men vårt kulturarv kan dom aldrig ta ifrån oss. Något som jag har bevittnat förutom våra tävlingsresultat i slakten genom åren, är när vi 1953 jag var 18 år då, hörde att distriktets kassa var tom, hade tömts av kassören som hade köpt en lastbil för pengarna !! till sin verksamhet. Inte en krona fanns att tillgå.

Alla skrek i stan polisanmäl den jäveln, vad fan är våra pengar?

Men inom våra led har det inte bara varit folk i ”det trögfattades förening” utan gubbarna på den tiden

vaskade fram folk med ett IQ utöver det vanliga, riktigt skarpa ”skallar” som vi idag skall vara väl digt stolta över. Dom ledde och styrde vår organisation till en väl fungerande organisation. Dom nu döda och glömda krafterna var inga ”dumskallar” utan lämnade över en organisation som vi nu har ett förvaltningsansvar att föra vidare, även om debatten har varit tuff och hård uti dom olika landsändarna.

En som Siver vill omnämna med en viss hatkärlek är då i krisens tidevarv en 34 årig styrelsemedlem ute på det vackra Hisingslandet, och medlem i Lundby Bk. Kurt TH Johansson då i stormens öga 1953, står han rak som en fura, och vädjar till dom som vill att kassören skall löpa ”gatlopp”, besinna er och låt oss i styrelsen ” ta i detta”.

År 1957 var återbetalningsperioden avslutad och dom saknade pengarna fanns åter på kontot.

Efter 10 års gemensamt arbete uti dom 19 klubbarna kunde, denne kassör i distriktet skicka ner två eldsjälar (Lennart Magnuson + Åke Palmqvist) till Tyskland för att hämta hem

en s.k. CabinExpress med 112 fack med plats för 3800 duvor. En helt unik insats enligt Siver, då kunde dom som var med 1966 räta på sina ryggar och se en ljusnande framtid i Västsverige.

Eller när vi 1978 i Rune Reimertz vardagsrum bildade Göteborgs Långdistans Klubb för Luleå flygningar 105 mil, som folk än i denna dag omnämner med något längtansfullt i ögat. Men man skall aldrig säga aldrig.

Ur ett Göteborgs perspektiv finns flera s.k. ”skarpa kisar” duktiga organisationskommitté många gånger skolade i svensk fackföreningsrörelse, och ur köpmannaföreningar, samt även arbetsgivareföreningar.

Från en Västsvensk horisont vill Siver omnämna Herr Palm under 1920 talet under 30 och 40 talen har ”kisar” som Erik Jönsson och folkskolelärare Herr Jivby, rörande dom s.k gyllene åren 50 och 60 talen har vi Yngve Kinde Kurt Th Johansson, Sixten Jonasson Lennart Magnusson. Samt till sist Weine Anderson och Benny lyckevall dom senaste 25-30 åren.

Samt alla andra oerhört strävsamma duktiga medlemmar som varit med på denna 100åriga resa till brevduvesportens fromma.

Ps Till sist kommer man ju inte runt mannen som hade sin kvarn där idag Gårda Brandstation ligger granne med Nya Ullevi, mannen med Gyllenhammars Havregrynsgröt

Yours in Sport

Sven Hägg.